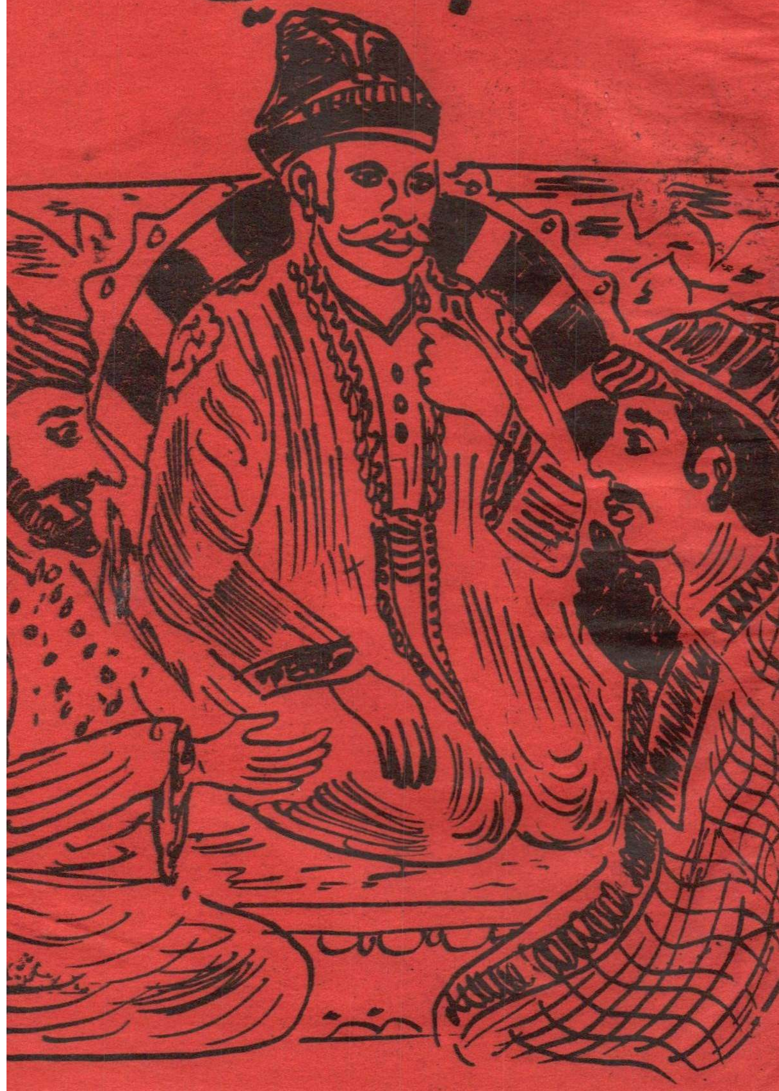
ملا دوپيازو ۽ بيربل
جا لطيفا

ملا دوپيازو ۽ بيربل جا لطيفا

مترجم:
گل محمد قلبتي سونگي

قيمت: روپيه

نويد بڪ ڊيپو
صرافه شاهي بازار حيدرآباد سنڌ

لطيفو نمبر (١)

ڪنهن جاگيردار نئون گهر ٺهرايو. دعوت ۾ بيربل ۽ ملا کي به گهرايو ويو. بيربل گهر جي متعلق جيڪي سوڙهو آهي ميت هتان مشڪل نڪري سگهندو؟ گهڻا مهمان ڪنڌ ڌوڻي ڏسڻ لڳا، ان ملا دوپيازه کان رهيو نه ٿيو ۽ ملا چيو.

اڙي صاحب! بيربل جا چاچا! هن دروازو ته ايترو وڏو آهي جو هن جي سڄي خاندان جا جنازه هتان نڪري سگهن ٿا.

لطيفو نمبر (٢)

....

هڪ ڀيري بيربل سازش ڪري هڪ اهڙو تحفو ڏنو ڪنهن سفير ڏانهن موڪليو ته سفير ان تحفي کي پاڻ لاءِ منحوس تصور ڪري ملا کي بي عزت ڪري ڪڍي ڇڏيو. ملا ڪي ڏينهن بعد جو علم ٿيو ته هن ڪري ان سفير کي ڏسندي چيو.

هي راجا بيربل او هان جي لاءِ موڪليو آهي ته سفير بيربل کي گهٽيون گاريون ڏنيون.

لطيفو نمبر (٣)

هڪ دفعي ملا دوپيازه پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيو ته

گھر خالي ھو ڏاڍو خوش ٿيو ته ٻئي زالون گھر ۾
ڪري آھن نه ته پنهنجي پنهنجي سٽي ۾ جو مطالبو
ڪن ھا. اڃا ھو ان خوش فهميءَ ۾ مبتلا ھو ته
اوچتو ٻاھران ٻنهي زالن جي اچڻ جو آواز ٻڌائين
ته ملا دوپيازو ھڪدم گھر جي پوئين دريءَ
مان نڪري ويو.

لطيفو نمبر ٤

....

ھڪ دفعي ملا دوپيازو ھڪ قبرستان وٽان لنگھيو
ته ڇا ڏٺائين ته ھڪ شخص قبرستان وٽ اداس ۽ مغموم
ويٺو آھي. ملا ان کان پڇيو
"ڇا ھيءَ تنهنجي ڪنهن مائٽ جي قبر آھي."
ان شخص ٻڌايو ته ھا، منهنجي سَسُ جي قبر
آھي جيڪا تمام سخي دل خاتون ھئي.
پنهنجي سڄي جائيداد ۽ روڪ رقم مرڻ وقت
منهنجي زال جي نالي ڪري ويئي ھئي.
ملا دل ۾ سوچڻ لڳو ته ڪاش! مون کي ٻه
اھڙي سَسُ نصيب ٿئي ھا.

لطيفو نمبر (٥)

ھڪ دفعي ملا بيمار ٿي پيو ته حڪيم صاحب

ڪا ڏي ميان ڪي ڪري ڪرڻ جو مشوره ڏيندي
چيو. جناب تمام ملڪ ڪانڌ وڪانجان ڀيني اهڙو
ڪا ڏر جيڪر تنهنجو نندو ٻار ڪاٺيندو آهي."
ملا چيو جناب منهنجو ٻار ته مئي، اگر ۽ جو تو
ڪاٺيندو آهي.

لطيفو نمبر (٦)

هڪ ڏينهن بيربل ملا صاحب کي ٻڌايو منهنجي گهر
مان زيور گم ٿي ويا آهن. معلوم ڪر ته زيور
ڪنهن چورايا آهن"
ملا صاحب جنهن صندوق مان زيور گم ٿيا هئا ان
جي ويجهو ڪن لڳائي چيو چوڻ جي ڏاڙهي ۾
تنڪا" ايتري ۾ هڪ شخص اتان لنگهيو. ملا
صاحب ان کي هڪدم جهلي ورتو ۽ هڪي
ڏني ته ان شخص ٻڌايو ته زيور ان چورايا آهن

لطيفو نمبر (٧)

راجا بيربل جي زال ملا دو پيازه جي بيگم سان
شڪايت جي انداز ۾ چيو،
"منهنجو مڙس رات جو تمام گهڻا گونگهرا هڻي
ٿو ڪا ترڪيب ٻڌاءِ ته گونگهرن جو آواز بند ٿي وڃي

ملا ٻه هيءَ ڳالهه ٻڌي ورتي ۽ ويچوا جي چيائين
ان جي وات ۾ ڪيڙو يا ماڪي وجهي ڇڏ.

لطيفه نمبر (٨)

....

ملا دو پيازه جي مڪ درست پڇيو. توهان اڪثر
ڪنهن خوبصورت بلا جو ذڪر ڪندو آهين."
"ڪير آهي اها ...... ۽ ڪٿي رهي ٿي؟"
ملا ڪلي جواب ڏنو. "بابا اها خوبصورت منهنجي
جوئن زال آهي ۽ ظاهر آهي منهنجي گهر سٽي
قبضو ڪيو ويٺي آهي.

لطيفه نمبر (٩)

....

بيربل جي زال ملا دوپيازه جي زال کي چيو
"اي ڀيڻ منهنجي مڙس اڄ تائين پنهنجي مڇيه
ڳهارڻ نه ڏنائي."
ملا جي زال چيو، ۽ مون اڄ تائين پنهنجي مڙس کي
مڇيه ڪترڻ نه ڏنائي.

لطيفه نمبر (١٠)

....

شهزاد سليم ۽ ملا دوپيازي جي پاڻ ۾ دوستي هئي شهزاد پنهنجو هر راز ملا کي ٻڌائي ڇڏيندو هو جڏهن شهزاد هڪ ڪنيز انارڪلي جي عشق ۾ گرفتار ٿيو ۽ ان سان شادي ڪرڻ لاءِ تيار ٿيو ته ملا ان کي سمجهايو.

سائين شهزاده- ملڪ نورجهان جي موجودگي ۾ ٻي شادي نه ڪجان مون کي ڏس ۽ عبرت وٺ مون ٻي شادي جيڪا هڪ خوبصورت بلا پنهنجي مٿان مسلط ڪري رکي آهي.

لطيفه نمبر (١١)

....

ملا دوپيازو هڪ قاضيءَ جي عدالت ۾ بيان ڏئي رهيو هو قاضيءَ پڇيو، ته قاتل کي بهادر ماڻهو چئو آهي؟

ملا عرض ڪيو- جناب جيڪو ماڻهو پنهنجي زال جهڙي عورت کي قتل ڪري ان کي بهادر نه چوان ته ٻيو ڇا چوان.

لطيفه نمبر (١٢)

....

بيربل ملا دوپيازه کي چيو۔ منهنجي زال مون کان گهڻو ڊڄي ٿي يا ڪانه؟ منهنجو ان تي تمام گهڻو رعب آهي.

ملا چيو، منهنجي زال مون کان بلڪل ڪانه ڊڄي

بيربل پڇيو، پوءِ ڪنهن کان ٿي ڊڄي.

ملا چيو، ڪرڙيءَ کان.

لطيفه نمبر (١٣)

....

هڪ ڏينهن ملو ڪن دوستن سان سير ڪرڻ لاءِ ويو رستي ۾ هڪ ڍڳيءَ کي ڏسي هڪ دوست چيو ملا اها ڍڳي ترڪي سڱي ٿي ٿورو ان جي ڳالهه ٻڌ. ملا ان ڏانهن ويو ۽ واپس اچي چوڻ لڳو۔ اها چئي رهي آهي اڄ هنن گڏهن سان گڏ سير تي ڇو نڪتو آهين.

لطيفه نمبر (١٤)

هڪ ڏينهن ملا جي ڪيلو ڪاڻي رهيو هو

۽ ڪلون دريءَ ڪان ٻاهر اڇلي رکيو هو جڏهن
گهر ڪان ٻاهر نڪتو ته ڪيلي جي کل ڦي پير اچڻ
وٽس ۽ ڪري پيو ۽ ملا جي زمين تي اچڻ ڪري ڌمڪو
ڪيو ماڻهو ان کي ڏسي کلڻ لڳا.
ڪنهن پڇيو ملا جي ارمان کي ڪنهن ڪيرايو؟
ملا چيو اٿئين ڪير ٿو ڪري ملا دو پيازي کي
محبت ڪيرايو آهي.

لطيفه نمبر (١٥)

ڪنهن شخص بيربل کان پڇيو- ڇا هي صحيح
آهي ته دنيا گول آهي. بيربل کي ان سوال جو
جواب معلوم نه هو چوڻ لڳو-
" وڃو ملا دو پيازه کان پڇو" هر شخص ملا
وٽ ويو ۽ جڏهن چيائين ته مون کي بيربل موڪليو
آهي ته ملا جي چيو.
" جڏهن بيربل موت کي پاڻ کان رد بيڪ تسليم ڪيو
آهي.

لطيفه نمبر (١٦)

ملا جي هڪ هوٽل ۾ ويٺي کاڌو کائي رهيو هو
ته ٻاهر جي پيالي ۾ مک ڏسي ملازم کي
سڏايو ۽ چيو- ڏس پيالي ۾ مک پئي آهي

ملازم جواب ڏنو.
"حضور! ايتري پيالي ۾ مک ٿي مرندي هاڻي ته نه مرندو."

لطيفه نمبر (١٧)

ملا دو پيادو پنڌ وڃي رهيو هو. رستي ۾ هڪ راهگير ان کان پڇيو.
"ياءُ هي رستو ڪيڏانهن وڃي رهيو آهي"
ملا تمام نرميءَ سان جواب ڏنو.
"ميان هي رستو ڪيڏانهن وڃي رهيو آهي هي ته هتي ئي بيٺو آهي."

لطيفه نمبر (١٨)

هڪ جيب ڪٽيندڙ ملا کي چيو.
"مون کي سرديءَ جي مند بلڪل پسند ناهي"
ملا چيو ڇا جي ڪري؟
ان شخص جواب ڏنو ته، ان لاءِ ته هر ماڻهوءَ هٿ کيسن اندر هوندا آهن.

لطيفه نمبر (١٩)

هڪ ماڻهو ملا وٽ خط کڻي آيو ۽ چيو ته

„ هن کي پڙهي ڏس.“
ملا چيو مان پڙهي نٿو سگهان.“
ان شخص چيو ته ايترو وڏو عمامه سر تي ڇو رکيو آهي.“ ملا پنهنجو عمامه لاهي ان شخص جي مٿي تي رکي ڇڏيو.
„ وٺ هاڻي تون پڙهه.“

لطيفه نمبر (٢٠)

ملا دوپهر ڏٺو ته بارش ۾ هڪ مالهي باغ ۾ گلن کي پاڻي ڏئي رهيو آهي. ملا پڇيو „ بارش وسي رهي آهي پوءِ پاڻي ڏيڻ جي ڪهڙي ضرورت آهي؟“
مالهيءَ جواب ڏنو.
„ جناب بارش هجي نه هجي پر پاڻي ڏيڻ منهنجي فرض ۾ شامل آهي.

لطيفه نمبر (٢١)

ملا جي گهر کان ٻاهر نڪتو ته هڪ فقير صدا سڻي. „ انڌي محتاج کي ڪجهه ڏيندو وڃ“ ملا جيب مان هڪ سڪو ڪڍي ان جي هٿ تي رکي ڇڏيو ۽ اڳتي وڌي ويو.

فقير چيو، اڙي ظالم انڌي فقير کي ڪوڙو سڪو ڏئي وڃي رهيو آهين؟

لطيفو نمبر (٢٢)

هڪ بار ملا دوپيازي کان پڇيو۔
جناب: هڪ ڳالهه ته ٻڌاءِ ته بيضي مان چوزو ڪيئن نڪري اچي ٿو."
ملا جي جواب ڏنو۔" ميان ماڻا ته سرچاڻ ٿو ته بيضي جي اندر ٻچو ڪيئن لنگهي وڃي ٿو!

لطيفو نمبر (٢٣)

هڪ ڏينهن تمام گهڻي بارش وسي هئي،
هڪ محفل ۾ ڪنهن چيو.
"ائين معلوم ٿئي ٿو ته هن تباه ڪن بارش ۾ زمين جي اندر جيڪي ڪجهه آهي سڀ ٻاهر نڪري ايندو۔
ملا دوپيازه ٻه موجود هو هڪدم چيائين.
يا الله! جيڪڏهن منهنجون چار ئي زالون ٻاهر نڪري اچن ته ڇا ٿيندو.

لطيفه نمبر (٢٤)

هڪ شخص پنهنجي ڇوڪري کي سمجهائي رهيو هو "ڪڏهن ڪوڙ نه ڳالهائجان. مان توکي وڪيل ناهڻ چاهيان ٿو."

ملا دو پيازه ريجهر ٻڌي رهيو هو ته هڪدم چيائين. "جيڪڏهن تون سڀ پار سچ ڳالهائيندو ته ڪڏهن وڪيل نه بڻجي سگهندو."

لطيفه نمبر (٢٥)

هڪ سپاهي ملا دو پيازه کي ڪونه سڃاڻندو هو ان ملا دو پيازي کي روڪڻ جو اشارو ڪيو پر ملا نه بيٺو. سپاهي ڊوڙي ملا وٽ ويو ۽ ڪاوڙ ۾ چيو، "مون توکي الله واقف ماڻهو سمجهي روڪڻ جو اشارو ڪيو. پر تون نه بيٺين."

ملا سادگي سان چيو،

"مون سمجهيو تون منهنجو سلام ڪري رهيو آهين."

لطيفه نمبر (٢٦)

ملا دو پيازه جي زال تمام سخي ۽ خير ڪندڙ هئي. هڪ دفعي ڪنهن فقير صدا هڻي ته،

ڪيڏو الله جي نالي تي ڏي." ملا جي زال گهر ۾ موجود هئي. ملا جي فقير کي چيو ته بيگم گهر ۾ نه آهي فقير چيو.
"مون ماڻي جو سوال ڪيو آهي. بيگم نه گهرجي."

لطيفو نمبر (٢٧)

هڪ دفعي ملا دوپيازه کي چيو ته پاڙي واري جي خيرسان ٻار پيدا ٿيو آهي هميشه واڌاري ڏين پيري ۽ اوهان هن جو نالو رکو. خيال رهي ته ان جي ٻار جي نالي جي آخر ۾ الله ضرور هوندو آهي.
ملا ٻار جو نالو تجويز ڪندي چيو.
بيگم! هن ٻار جو نالو هوندو. رحم ڪرم الله.

لطيفو نمبر (٢٨)

هڪ ڏينهن ملا دوپيازه اڪبر بادشاهه کي هندن جي متعلق پوڇيو پئي شروع ڪيو پيو ٻڌائي ته ڳالهه ناگوار گذري رهي. بادشاهه عرض ڪيو، "جنهن هندستان ۾ جيڪي قدر بادشاهه آهن آهي انهن جي نسل مان آهن
ملا جي چيو" عاليجاه. هي به سچ ته چون

نه ان جي ماءُ جو عقد اسان جي ماءُ پيءُ سان
صحيح آهي ته اڄ اسان جو نانو مامو بنجي.
هي جواب ٻڌي بادشاه خوش ٿيو ۽ بيربل کي
شرمندو ٿيڻو پيو.

لطيفه نمبر (٢٩)

ملا جو هڪ ويجهو قريبي عزيز بيمار ٿي پيو
حڪيم صاحب تمام گهڻو علاج ڪيو. پر ڪو به
فائدو نه ٿيو. جڏهن مريض جي حالت گهڻي
خراب ٿي ته حڪيم صاحب مايوس ڪن لهجي ۾
مريض کي چيو، ”هاڻي دوا جي نه دعا جي
ضرورت آهي تون پنهنجي آخري خواهش کي
بيان ڪر.“ مريض هيٺين آواز ۾ چيو ته
”منهنجي آخري خواهش هيءَ آهي ته اوهان
منهنجي علاج جي لاءِ ڪنهن ٻئي حڪيم
جو بندوبست ڪريو.

لطيفه نمبر (٣٠)

هڪ دفعي اڪبر بادشاه جي هڪ راڻي ملا دوپيازه
کي طلب ڪيو ۽ ان کي چيو ته ”ملا جي اڄ
مرڻ کي ڪا شيءِ خبر پئي. ڇا ڪاڌو ته اوهان چڻن

ڇو لطف ڳالهيون پڙنديءَ ڪافي ڏينهن گذري
ويا آهن." ملا جي سرچ ۾ پڇي ڏيو، بهرحال
راڻي صاحبه جي خدمت ۾ عرض ڪيائين.
"حضور! اڄ جي سڀ کان عمدي خبر هيءَ آهي
ته سڀ بندا ته جيڪو جي سيئن زال جو انتقال
ٿي ويو آهي. ۽ مان خاڪسار جو سيئن
شادي ڪرڻ جي لاءِ آزاد ڦي ڊيو آهي!

لطيفه نمبر (۳۱)

شهر جو قاضي يعني منصف هڪ اک کان محروم
هو. هڪ دفعي ملا جي شاهدي جي سلسلي ۾
ڪاڻ منصف جي حضور ۾ پيش ٿيو ۽ سلام
عرض ڪرڻ کان پوءِ چوڻ لڳو.
"بيشڪ او مين صحيح منصف آهيو ۽ سڀني کي
هڪ اک سان ڏسان ٿو. چاهي بادشاه هجي يا فقير

لطيفه نمبر (۳۲)

ملا جي زال هڪ ڏينهن چيو.
"اڄ اسان جي شادي کي مير سان ڏهه سال
ٿي ويا چاهي سڀ ٿيو ته هڪ ٻڪري جو صدقو
ڏيو. ملا جي چيو." هلو مان قصوروار

آهيان ته توسان شادي ڪري سزا ڀوڳي رهيو
آهيان. پيلا وچاري ٻڪري جو ڪهڙو
قصور آهي نان سبب ٻڌنجي ڄاڻ و ڇا ٿيو.

لطيفه نمبر (٣٣)

هڪ ڏينهن ملا ڏو پاڙي ڪني مڪتب جي مولوي
صاحب شڪايت ڪندي چيو.
"جناب اوهان جو ڇوڪرو سبق ياد ڪري نٿو
اچي اوهان ان کي سمجهايو ڇو نٿا؟"
ملا جي جواب ڏنو.
جناب: اسو منهنجو ڇوڪرو آهي ۽ منهنجي
پيءُ جي نقش قدم تي هلي رهيو آهي.

لطيفه نمبر (٣٤)

هڪ ملا جو مرد تمام خراب هو ۽ انهي جنهنجي
جي عالم ۾ گهر کان ٻاهر نڪتو ته ڪنهن ڇوڪرن
منهن تي گهيرو ڪيو انهن مان هڪ ٻچيو ته
اوهان ڪيڏانهن وڃي رهيا آهيو"
ملا گهٻرائجي جواب ڏنو. "جهنم ۾"
ٻئي ڇوڪري ٻڌڪ چيو. ڇا اتي مسئله
رُسڻ جوا راده آهي جناب."

لطيفه نمبر (٣٥)

ملا دوپيازو هڪ پهاڙي ٽڪري جي سامهون
ويٺو هو ته اتي به هڪ آفيمي وچمو آيو
۽ چوڻ لڳو - هن پهاڙي جيڏو من سرن
جي صحبي ته مان ادارهان کي ڏيان ها .
ملا چيو - پرمان پوري جا پوري ترڪي ڏيان ها.

لطيفه نمبر (٣٦)

ملا جي ٻئي زال ڪنهن ڳالهه تي ان سان جهيڙو
ڪري رهي هئي . آخر تنگ اچي ملا ان کي پنهنجو
هٿ ڏيکاريندي چيو .
" بيگم مند جي هٿ ۾ پنجن شادين جون لڪيرون
آهن . جيڪڏهن گهڻو ستائيندين ته چوٿين
شادي ڪندس ."

لطيفه نمبر (٣٧)

هڪ ڏينهن اڪبر بادشاه ملا دوپيازه کان پڇيو ته
" ميان توکي سڀ کان وڌيڪ ڪهڙو ميوو پسند آهي؟
ملا کي خبر هئي ته اڪبر بادشاه کي انب گهڻو پسند
آهي تنهنڪري بادشاه کي خوش ڪرڻ جي لاءِ

حڪم ڇيو، "حضور، اٺ"
بادشاه گهڻو خوش ٿيو ۽ ملا کي پاڻ وٽ ويهاري
گهڻي دير تائين گپ شپ ڪندو رهيو.

لطيفه نمبر (٣٨)

هڪ ڏينهن ملا جي ننڍي زال ناراض ٿي پيڪين
وڃڻ لڳي ته ملا چيو.
"بيگم پهرئين دفعي تنهنجي ناراضگي جي مدت
صرف ڏهن ڏينهن تائين رهي. هن دفعي هيءَ
مدت وڌي وڃي ته مرن کي وڌيڪ خوشي
۽ اطمينان ٿيندو.

لطيفه نمبر (٣٩)

هڪ دفعي جڏهن ڪو آدمي ته هڪ شخص ملا درباره
وٽ چاقو کڻي آيو ۽ ملا کان پڇيو،
"هي ڇا آهي؟ ملا جواب ڏنو
"هي درانتي جو ٻار آهي جنهن جا اڃا ڏند
نه نڪتا آهن.

لطيفه نمبر (٤٠)

هڪ ڏينهن ماڻهن ڏٺو ته ملا دروازه رستي
ستي ڊوڙي رهيو آهي ۽ ان جي پٺيان هڪ ماڻهو

ڏوڙي رهيو آهيان، جيئن رهيو هو.
"سڀ آخري شعر ٻڌو ٻڌ"
هڪ شخص ملا کي روڪي چيو، ڪهڙو معاملو
آهي صاحب ڊڪي ڇا ٻڌائڻو آهي؟"
ملا چيو، اڙي ٻاءُ اسو شاعر آهيان، آخري
شعر ٻڌائڻ ۾ پڙهڻ وقت تائين وڃي غزل ٻڌائي
چڪو آهيان.

لطيفو نمبر (٤١)

هڪ ڏينهن بيربل ملا کي چوڻ لڳو
"ارمان وڏو گهڻا ماڻهو آهيو هتي، هڪ
ڏال زندگي ۾ ايئن ڪري ڇڏيا آهي،
پر ٽوپي هٿ جي سوا پيو لوڙهي.
ملا چوڻ لڳو، ارمان ڏال ڪانٽو آهي ماڻهن
ڏکين جو ڪرڻ ڪانٽو.

لطيفو نمبر (٤٢)

اڪبر بادشاهه دکن وڃڻ جو ارادو ڪيو ۽ سفر
جي تياري شروع ٿي وئي، بادشاهه ملا دوپيازه
کي ساڻ وٺي وڃڻ جي خواهش ظاهر ڪئي
ملا بادشاهه جي خدمت ۾ حاضر ٿي عرض ڪيو
عاليجاه! گستاخي معاف مان ڪئي ساڻ نه وڃي

نہ ملندس. بادشاه چيو ته ڪيئن؟ ملا جي
ملا عرض ڪيو.
عاليجاه! منهنجي زال ساه ڪڍي رهي آهي
صبح جو الله کي پياري ٿي ويندي. پوءِ هن
زال جي نڪاح لاءِ مصروف ٿي ويندس"
تنهنڪري منهنجي دل معذرت قبول فرمايو!

لطيفه نمبر (٤٣)

هڪ ڏينهن اڪبر بادشاه ملا دو پيازه کان پڇيو
ملا جي تنهنجي زندگي جي سڀ کان وڏي
تمنا يا خواهش ڪهڙي آهي؟
اڪبر چيو ته- ضرور عرض ڪريو.
ملا چيو عاليجاه! منهنجي زندگي جي سڀ کان
وڏي تمنا هيءَ آهي ته مان تنهنجي جاءِ تخت
تي رهان. ۽ تون منهنجي جاءِ تي ادب سان
اٿي بيهه. هي ٻڌي بادشاه کلي ڏنو."

لطيفه نمبر (٤٤)

هڪ ڏينهن ملا ڪيڏانهن وڃي رهيو هو ته
رستي ۾ ڪيس فضل گورکن ملي ويو. ملا
کي سلام ڪري عرض ڪيائين. ملا جي

گهڻا ڏينهن ٿيا آهن تنهنجي خدمت ڪندي.
" مان ڇا ڪريان بابا! گهوڙي واري بيمار رهندي
آهي جو پوءِ ٺيڪ ٿي وڃي ٿي.

لطيفه نمبر (۴۵)

هڪ دفعي ملا جي اکين ۾ تنگدمي ويئي
ڪنهن وات وينديءَ ملا کي پڇيو ته هاڻي توهان
اکينءَ وچ ڪاوڙي خبر پئي نديءَ. نهيل
ڪو بگڙي ويئي. ملا چيو، ائين ته جيءَ
زال مرد جي ڪشمڪش ۾ آهي. ڪڏهن ائين
ته ٿئي جو ااها چاڪ ٿي وڃي.

لطيفه نمبر (۴۶)

شهزاد سليم هڪ ٻانهي انارڪلي جي عشق ۾
مبتلا هو. هڪ ڏينهن ان ملا دو پيازه کان پڇيو.
" ملا جي مان انارڪلي کي ڪيئن حاصل ڪريان؟
ملا جي شهزاد سليم کان گهڻو بي تڪلف ٿي
چوڻ لڳو" ميان شيخو! ٻي هڪ ئي صورت آهي
سليم بيتابي سان پڇيو.
" اهو ڇا.... جلدي ٻڌائي. ملا چيو.
ٻي توهان پنهنجي پيءُ شهنشاه اڪبر جو انتظار ڪر

لطيفه نمبر (٤٧)

هڪ ڀيري ملا دوپيازه جي هڪ نوڪر چيو، "سرڪار اڄ توهان تمام خوش نظر اچي رهيا آهيو اڄ ته منهنجي پگهار وڌايو."
ملا چيو،
"جنهن منٽ ڀچوين برابر خوش هوس پر تو پگهار ڏيڻ جي ڳالهه ڪري مونکي ناخوش ڪري ڇڏيو آهي. تنهنڪري پگهار نه وڌندي."

لطيفه نمبر (٤٨)

هڪ دفعي ملا دوپيازه ڪنهن مولوي صاحب کان واعظ ٻڌي رهيو هو. مولوي صاحب چئي رهيو هو، "الله تعالى هر بندي کان ان جو حساب ڪتاب گهرندو." ملا صاحب هڪدم اٿي چوڻ لڳو جناب. مان ڪنهن طرح حساب ڪتاب ڏيندس مان ته بلڪل اڻ پڙهيل آهيان.

لطيفه نمبر (٤٩)

بيربل ملا دوپيازه کي چيو، "جيڪو تو سچ جي ڀيرن ڪرڻ منهنجي مٿي تي پوندي آهي

نه مانڈا ڦي بيھندو آھيان."
ملا چيو، "پر تنھنجي ماءُ جڏھن ڇوٽ آھي ته توکي
سڀ ڏينھن ستل ھوندو آھين.
بيربل چيو، "صحيح ٿي چئي چالاڪ جيو
منھنجي ڪمري جي دري اولهه جي طرف آھي

لطيفه نمبر (۵۰)

ھڪ ڏينھن اڪبر بادشاھ ملا کان پڇيو ته
صاحب ڪمال جي ڪھڙي سڃاڻپ آھي.
ملا جواب ڏنو، "جنھن نالي ۾ پھرين
ميم ھوندو آھي.
بادشاھ پڇيو، "ڪوئي مثال."
ملا چيو، جيئن موسيٰ عليه السلام ۾ پيا آھن.
ميم جو لفظ ٻڌندي بادشاھ کلي ڏنو."

لطيفه نمبر (۵۱)

ھڪ ڏينھن ملا نماز پڙھي رھيو ھو ته
ھڪ عورت اڳيان لنگھي وئي. جڏھن نماز
ختم ڪئي ته ان عورت کي دڙڪو ڏيندي چيائين
"لڄ نه ٿئي ته مان نماز پڙھي رھيو آھيان
عورت چيو، تون ڪھڙو نمازي آھين جو نما

جي وقت ۾ ڪنھن نامحرم کي ڏسين ٿو
مي پڇي ملا صاحب گھڻو شرمسار ٿيو.

لطيفہ نمبر (٥٢)

بيربل ملا دوپيازه کان پڇيو،
”ٽرن زمين جي طرف ڏسندو رھندو آھين.
ملا- جواب ڏنو
”ھن ۾ منھنجي ڳم ٿي ويئي آھي“؟
بيربل چيو، ”جيڪڏھن مان ڳولا ڪريان ته
ڇا ڏيندين؟
ملا چيو، ”اڌ تنھنجو ۽ اڌ منھنجو.

لطيفہ نمبر (٥٣)

ھڪ ڏينھن بيربل کي جاگير ڏيڻ جو واعدو ڪيو
ھو جڏھن ڏيڻ جو وقت آيو ته سر جھڪايا سين
ٽرن ڏينھن کان پوءِ بيربل ڪنھن ڳالھ تي
سر جھڪايو.
بيربل چيو، ڪنھن جاگير ڏيڻ جو واعدو ڪيو
ھو ته ملا صاحب ھڪدم جاگير ان جي نالي
ڪئي.

”ختم شد“